

”مینی بچی - کالون کا کال آیا ہے تم سیکو واپس لی جانی، اس لیٹی

یاد سین وکرمون کا بوجھا ختم کرو، اپنی دیہہ سین موہ نکال دو“

پرشن :- پیگتون کی کونسی پکار جب باپ سن لیتی ہے تو پیگت خوش ہونی کی بجاء

دُکھی ہونی لگتی ہے؟

اُتر :- پیگتون پر جب دُک آتا ہے تب کہتی ہے ہی پیگوان، مجھی اس دُک کی دنیا سین

لی چلو، میری اس پنت دنیا پر درکار نہیں لیکن جب باپ پکار سن کر لی جانی کی لیٹی

آتی ہے، تب روتی ہے۔ ڈاکٹر کو کہتی ہے اُسی دوائی دو جو ہم تندرست ہو جائیں۔

گیت :- دُور دیش کا رہنی والا....

اومر شانتی . دُور دیش پر باپ پی رہتی ہے اور تم بچی پی رہتی ہو۔ اب یہ باپ یہاں

کیوں آیا ہے؟ باپ کو کیوں یاد کرتی ہے ہی پیگوان آؤ، آکر کی ہمکو واپس لی جائو؟ یہ

آتما کہتی ہے اپنی گھر مکتی ڈال لی جائو۔ یہ تو جیسی کالون کی کال کو پکارتی ہے۔

پیگتی مارگ پر سمجھ نہیں ہے ہر کسکو پکارتی ہے ک ہمکو اس پنت دنیا کی سنہنڈ سین

چڑا کر سات لی چلو، ہمکو یہاں رہنی کی درکار نہیں ہے اور قمر کوئی کی آتما جب شریر

چوڑتی ہے تو کتنی دُک ہوتی ہے، روتی پیتتی ہے۔ ایک طرف تو بُلّاتی ہے بابا، آکر کی

ہمکو یہاں سین لی جائو، اس شریر سین مکت کرو۔ پرنتو جب مکت کرتی ہے تو روتی چلاتی

ہے۔ پیگتی مارگ پر پکارتی ہے پرنتو سمجھتی نہیں ہے۔ ساوتری ستیوان کی کھاٹی ہے۔ وہ

تو ایک کی آتما کو لی جائے رہی ہے پرنتو ساوتری لی جانی نہیں دی رہی ہے۔ منش جب شریر

چوڑتی ہے تو شریر پر موہ ہونی کی کارٹ آتما چوڑنا نہیں چاہتی۔ ڈاکٹر کو کہتی ہے اُسی

دوائی دو جو ہم تندرست ہو جائی۔ شریر کو ہم چوڑنا نہیں چاہتی۔ سات پر قمر کہتی پیگوان آؤ،

آکر ہمکو سات لی جائو۔ ونڈرفل بات ہے ناں۔ اُپی تم خوشی سین چلتی ہو۔ منشون کا تو دنیا پر

متر سنہنڈیون آد پر موہ ہے۔ اب پوچتی ہے، کیا تمکو متر سنہنڈیون آد سین چڑاؤن؟ لی تو

جائون قمر تم ان سنہنڈیون کی یاد چوڑو۔ اُنٹ کال اگر بچون آد کو سمرینگے تو قمر اُسا جنر مل

جائینگا۔ بابا کہتی ہے تم آتماؤن کو اس شریر سین الگ کر مٹن لی جائونگا قمر تمکو متر

سنہنڈیون آد کی یاد تو نہیں پرینگے؟ پچاڑی پر ایک باپ کو ہین یاد کرنا ہے۔ پُتر جنر پر تو

قمر یہاں آنا نہیں ہے اس لیٹی دیہہ سہت سیکو پوٹتی جائو۔ مجھ ایک باپ کو یاد کرو۔ جب

تک تم پوٹر نہیں بنینگے تب تک تمکو لی نہیں جائے سکتا ہوں۔ اب مٹن تم آتماؤن کو لینی

آیا ہوں پرنتو تمہاری اوپر وکرمون کا بہت بوجھا ہے۔ یہ آتماؤن سین بات کر رہی ہے۔ باپ

پرمدام سین آئی ہے، پرائی دیش پر۔ اپنا دیش سورب جو استاپن کرتی ہے، اُس پر تو اُنکو آنا

نہیں ہے۔ یہاں تم دُک ہو کر بُلّاتی ہو، مجھی تو ایک ہین سمیہ آکر سپی آتماؤن کو واپس

لی جانا ہے۔ چاہی خوشی سین چلو، چاہی ناراضگی سین چلو۔ چلنا ہے ضرور۔ بیحد کا باپ کالون

کا کال آتماؤن کو واپس لی جاتی ہے۔ پتی پتنی ہوتی ہے، پتنی کا پتی مر جائے تو کتنا

روتی ہے۔ اُپی کہتی ہے ہمکو لی چلو، ہمیں کچ نہیں چاہیٹی۔ پرنتو تم پنتون کو لی

نہیں جائے سکتی۔ اس لیٹی پاؤن بنانی آیا ہوں۔ پاؤن تب بنینگے جب اپنی کو اُشریری سمجھینگے۔

ديھ سِٺ ديھ کي سڀ سنڀند پُولينگي. مڃھ ايک باپ کو ياد ڪرينگي، تو تمھاري وکرمر
وناش هونگي. يُکتني تو بھت اُچي بتلاتا هون. کلپ کلپ تھر جانتني هو يھ سڀ شرير خاک هو
جائينگي. هولکا هوتي هئُ تو اُسڙ ڏاڳا جلنا نھين هئُ تو آتما پي جلتني نھين. باقي اس پنپور کو
آگ لڱني هئُ. سڀي شرير جل ڪر خاک هو جائينگي اوڙ آتما سُڌ هو جائينگي.

ٿم آتمائون ڪو شڏ بنني ڪي ليئي نرنتر ديهي آيماني بنني ڪا پڙشارت ڪرنا هئ. ديهه
 هوتي پي اپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪي ساٿ يوگ لڳا هئ. جيئي سنياسي لوگ برهم آتوا تنو
 سين يوگ لڳائي هئ، ڪهتي هئ هر تنو ۾ لين هو جائينگي. تنو سين ٻڌي يوگ لڳ جاتا هئ.
 آتسي نهين ڪ شير چوڙ ديني هئ. سمجھتي هئ تنو سين آتوا برهم سين هر يوگ لڳائي لڳائي
 برهم ۾ لين هو جائينگي. اس ليئي هر انڪو برهم گياني، تنو گياني ڪهتي هئ. تنو ڪا گيان
 هئ. تمڪو گيان هئ هر آتمائين تنو ۾ رھتي هئ. وه سمجھتي هئ هر اس تنو ۾ لين هو
 جائينگي. اکر ڪهي هر ڄاڪر وهان رھينگي. تو پي نيڪ هئ. آتما لين تو هوتي نهين هئ. ٻڌ ٻڌي
 ڪا مثال ديني هئ ليڪن وه تو رانگ هئ. جوتي ۾ لين هوني ڪي بات هين نهين. آوناشي آتما
 ۾ سارا پارٿ پرا هوئا هئ جو ڪي وناش هو نهين سڪتا. سنياسي وڪارون ڪا سنياسي ڪرتي هئ.
 باقي واپس تو ڪوئي جاتي نهين، يهان هين پُرنجرم لپتي رھتي هئ. ورڌي هوتي جاتي هئ.
 سپڪو ستو، رجو، تمو سين پاس هونا هين هئ. ڊراما ۾ يهه سڀ نونڌ هئ. آبي تو ديڪو بيماريان پي
 ڪتني انيڪ پرڪار ڪي نڪلي هئ، پھلي اتني نهين ٿي. ڊراما ۾ يهه ساري نونڌ هئ. ٿم بچي
 جانتني هو بابا آيا هين هئ سڀ آتمائون ڪو واپس لي جاني. ڪهتي هئ بابا، همڪو واپس لي چلو.
 مڪتي، جيون مڪتي تو سپڪو ملني هئ. پرنٽو سڀ ستيگ ۾ تو نهين آءِ سڪتي. جو جو جس
 سميه آتي هئ، اسي سميه اس ڌرم ۾ هين ڦر آنا پرينگا. ٿم جانتني هو فلاڻي فلاڻي ڌرم، فلاڻي
 ٿاثير پر آتي هئ. بابا پي ڪلپ پھلي موافق آيا هوئا هئ. اتني سڀ آتمائون ڪو واپس لي
 جائينگي. اس ڌرني ڪو ڪتني ڪا ملني هئ. نئين دنيا ڪو پي ڪاڌ چاهيئي نان. تو سڀ منش،
 جانور آڌ ختم هو ڪاڌ بن جائينگي ڦر ستيگ ۾ ڪتنا اچا ڦل ديني هئ، جو ٿم بچون نين ساڪياتڪار
 پي ڪيئا هئ.

ٿمر بچي ڄاڻي ٿو بابا ڪالون ڪا ڪال هئ. سڀ ڪهڻي هئ بابا، هر خوشي سين آپڪي ساڻ چلتي هئ، همڪو لي چلو. همڪو يهان بهت دڪ هئ. يه هئ هين دڪ ديني والي دنيا. دڪڙا ۾ اڪو دو ڪو دڪ ديتي رهڻي هئ. آپار دڪ هئ، آب ٽمڪو سڪ ۾ لي ڄاڻي آيا هون. آب اڪو ڪو ياد ڪرينگي ٿو ورڻا پاءِ سڪينگي. نهين تو راجائي ڪا ورڻا پورا پاءِ نهين سڪينگي، ڦر پر ڄا ۾ چلي ڄائينگي. باپ آڪر راجائي ڪا سڪ ديتي هئ، اوڙ ڪوئي پي ڌرم اسٽاپڪ راجڏاني اسٽاپن نهين ڪرتي هئ. يه تو راجڏاني اسٽاپن ڪر رهي هئ ڳپت ويس ۾. ڪوئي ڪو پٽا نهين هئ ڪ سٽيگ ۾ لڪشمي نارائڻ ڪي راجڏاني ڪئسي اسٽاپن هوئي؟ شريڌاري ديوتائين ڪهان سين آئي؟ جب ڪ ڪلهيگ ۾ اسر ٿي. اسرون اوڙ ديوتائون ڪي لڙائي تو چلي نهين هئ. نه لڙائي ڪي بات هئ، نه وڪار ڪي ڪٽاري چلتي هئ. ڦر ڪيون دڪاتي هئ لڙائي لڳي؟ مونجهه گئي هئ. سرشتي تو وهي هئ صرف سميه بدلتا هئ. يه هئ بيحد ڪا دن، بيحد ڪي رات. سٽيگ تريٽا ڪو دن ڪها ڄاتا هئ، وهان تو لڙائي هوتي نهين. پرنٽو وه راجڏاني انهنون ڪو ڪئسي

ملي؟ ڪلهيڱ ۾ توراجڏاني هئڻ نهين. ڪهتي هئڻ بابا، ونڊرڦل هئڻ آپڪي استاپنا ڪا ڪرتويه! انهي بچون ڪو سڪي بناتي هئڻ. باقي هان، آڀني آڀني پرشارت اَنوسار اونچ پڌ پاءِ سڪي هئڻ. ٿر جانتي هو پانچ هزار ورش باد ڀرم پتا ڀرماتما آڀي هئڻ. ڀل ڪرڪي ڪوئي ڀريو، ڪوئي گاد ڪهتي هئڻ، پتا تو هئڻ نان. پتا ڪهنا ڪتنا آڀا هئڻ. ايشور همارا پتا هئڻ. صرف ڀريو ڪهني سين اننا مزا نهين آئينگا. گاد ڪهني سين سروياڀي سمجھ ليني هئڻ. فادر ڪها جاءِ تو سروياڀي ڪه نه سڪي. آب ٿر آتماڻين سُن رهي هو. سمجھتي هو همارا بابا آيا هوئا هئڻ، همڪو يوگ سين پوٽر بناء رهي هئڻ. تو باپ، ٿيڇر، ستڻرو ڪو ياد ڪرنا پري. يهان بچون ڪو پاسنا آڀي هئڻ سنمڪ رهندي سين. هم تو آتما هئڻ، اِس شرير سين ڀارت بجاتي هئڻ. بابا همڪو ليني آڀي هئڻ. هم پرشارت ڪرتي هئڻ بابا سين يوگ لڳائين. بابا ڪو ياد ڪرتي ڪرتي بابا ڪي پاس چلي جائينگي. ڪوئي سنياسي جو بهت اُٿر هوتي هئڻ تو وه پي اُٿسي بعني بعني شرير چوڙ ديتي هئڻ. سمجھتي هئڻ هم آتما جاءِ ڪر برهم ۾ لين هو جائينگي. سڀي موڪيه اُٿوا مُڪتي ڪي ليئي هين پرشارت ڪرتي هئڻ ڪيونڪ سنسار ۾ بهت دڪ هئڻ، اِس ليئي موڪيه اُٿوا مُڪتي چاهتي هئڻ. انهن ڪو يه معلوم نهين رهتا ڪ دنيا ڪا چڪر ڦرنا هئڻ. همارا ڀارت ضرور اُوناشي هونا چاهيئي.

تمهاري ٻڌي جن مثل هوني چاهيئي. جن ڪي ڪهاڻي ڪهتي هئڻ نان، بولا همڪو ڪام نهين ديتي تو ڪاءِ جائينگي. ڦر اُسڪو ڪام ديئا سيڙهي چڙهو اُڙ اُٿرو. تمڪو پي باپ ڪهتي هئڻ ميري ساڻ ٻڌي يوگ لڳائو، نهين تو مايا جن ڪاءِ جائينگي. مايا هئڻ جن، يوگ لڳائي نهين ديتي هئڻ. آڀي آڀي پهلو ان بهادر ڪو پي مايا ڪچا ڪاءِ جاتي هئڻ. ٿر جانتي هو بابا راج يوگ سڪلاني آيا هوئا هئڻ. ڪهتي هئڻ بچي، آب سنمڪ آيا هون، مجھي آب ياد ڪرو، نهين تو مايا جن ڪاءِ جائينگا. يه ڪام ديئا جاتا هئڻ تمهاري هين ڪلياڻ ڪي ليئي. ٿر وشو ڪي مالڪ بن جائينگي. آڀني ڪو آتما سمجھ شرير ڪا پاڻ چوڙ دينا هئڻ. سنياسي معنيٰ ديهه سَهت سڀ سنياسي. باقي آڀني ڪو آتما سمجھنا هئڻ. ٿر جانتي هو گيان اُڙ يوگ بل سين بابا همڪو سو ديوي ديوتا بناتي هئڻ. راجائي استاپن هورهي هئڻ. يه راج يوگ هئڻ. يه بائين شاسترون ۾ نهين هئڻ. پانڊو اننا راج يوگ سڀي ڦر ڪيا هوئا؟ بس، ڄاڪر پهڙ پر گل مري؟ ڦر ڪئسي پتا پري ڪ راجائي ڪئسي استاپن هوئي؟ آب ان باتون ڪو ٿر سمجھ سڪي هو. بابا ڪهتي هئڻ آب مجھي ياد ڪرو اُڙ ٿرستي بن ڪر شريمت پر چلو. هر بات ۾ راءِ ليني رهو. بچون آڌ ڪو شادي ڪراني هئڻ منع ٿوريئي ڪرتي هئڻ هرايڪ ڪا حساب ڪتاب الڳ هئڻ. جئسي جئسي جو بچي هئڻ اُنڪا حساب ڪتاب ديڪ راءِ دي جاتي هئڻ. ڪهينگي بچون ڪي شادي ڪراني هئڻ، ڀل ڪرائو. پئسا تمهاري پاس هئڻ تو مڪان ڀل بناو. منع نهين هئڻ. مڪان آڌ بناء بچون ڪي شادي آڌ ڪراءِ ڪر حساب چڪتو ڪرو. آڀي سمجھتي هئڻ ڪوُن آڀا پڌ پاءِ سڪي هئڻ. ڪتنا ڊفيڪلت هئڻ. اِس ٻڙي دُوراندوشي ٻڌي چاهيئي. راجائي پاني هئڻ ڪم بات ٿوريئي هئڻ! جب تڪ ڪام خلاص هو جاءِ بچون آڌ ڪا حساب چڪتو ڪر چوڻي ڪرو. ڪوئي سين حساب هئڻ، قرضا هئڻ وه تو پهلي اُٿارو. يه پي سمجھني ڪي بات هئڻ. ڪنڀائون ڪو ڪوئي بوجها نهين هوتا هئڻ. ڪرڻيتر ڪو سڀ ڪام خلاص ڪرنا هئڻ. ڦر بابا وارث بناء سڪي. مايا پي آڀي ريت ڪٽڪائينگي. پرنٽو ٿر يه پي سمجھتي هو بابا تو بهت مينا هئڻ. سڀڪو پوٽر بناء واپس لي جاني آڀي هئڻ. اُٿسي باپ ۾ تو بهت لو هونا

چاهيئي. ميني چيز هئ نان. ستيگ ۾ آپار سڪ هئ. اس ليئي سورڳ ڪو سڀ ياد ڪرتي هئ. ڪوئي مر تا هئ تو ڪهتي هئ سورڳ پڌارا. ڪتنا مينا نام هئ! جو پاست هو جاتا هئ اسڪا ڦر پڳتي مارڳ ۾ نام بالا رهتا هئ. ستيگ تريتا ۾ تو يهه باتين نهين هوتي. تو بابا نين جن ڪا ڪام دي ديئا هئ آڀني ڪو آتما سمجھ مجھي ياد ڪرو، نهين تو مايا روپي جن تمڪو ڪاءِ جائينگا. ياد ڪرنا پري. آتما نڇپي ڪر باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. هان، شرير نرواه آرث ڪرم تو ڪرنا هين هئ. 8 گھنٽا تو شرير نرواه ڪي ليئي چاهيئي ڪيونڪ تهر ڪرم يوگي هو، ڦر تهر پرشارت ڪرو. 8 گھنٽا آڀنا پي نڪالو. آڀني ڪو آتسي سمجھو بس، همر بابا ڪي بن گئي. يهه شرير تو پڙاڻا هئ، اس سين ممتو مت جانا هئ. متي متي ياد ڪرتي ڪرتي اگر ڪسڪا ممتو رهه گيا توراجيه پاڳيه پاءِ نهين سڪينگي. وشو ڪا مالڪ بنني ۾ محنت چاهيئي.

بابا آيا هئ دڪڙام سين لبريت ڪر لي جاني. اس ليئي انڪو لبريتر اوڙ گائيد، پنت پاون ڪهتي هئ. پنڊا پي هئ. سمجھانا هئ راوڻ راجيه ڪا وناش اوڙ رام راجيه ڪي استاپنا ڪرني باپ ڪو آنا پرتا هئ. وهي شانت ڪي استاپنا ڪرتي هئ، انڪي جو مددگار بنتي هئ انڪو پيس پرائيز ملتي هئ. پيس استاپن ڪرني والا هين پيسفل راجيه ديتي هئ. وهي موسٽ بلويد بابا هئ جو همڪو ڪلپ ڪلپ ورثا ديتي هئ. جتنا شريمت پر چلينگي تو سريشت بنينگي. تهر جانت ڪي هو شري شري سين همر شري لڪشمي، شري نارائڻ بنتي هئ. 21 جنمون ڪي ليئي سورڳونسي چندرونسي راجڌاني استاپن هورهي هئ. آڇا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) دؤرانديشي بن ڪرم ٻنڌن ڪو سماپت ڪرنا هئ. ڪوئي پي حساب ڪتاب وا قرضا هئ تو اسي اُتار هلڪا بن وارث بن جانا هئ.

(2) ڪرم يوگي بن ڪرم پي ڪرنا هئ ساٿ ساٿ 8 گھنٽا سو ڪي پرشارت ۾ دينا هئ. سڀي سين ممتو ضرور مٿا هئ.

وردان - آڀني آنادي سوروپ ۾ اسٿت رهه سرو سمسيائون ڪا حل ڪرني والي ايڪانت واسي پو

آتما ڪا سوڌرم، سڪرم، سو سوروپ اوڙ سوڌيش شانت هئ. سنگم ڀڳ ڪي وشيش شڪتي سائيلنس ڪي شڪتي هئ. آپڪا آنادي لڪش هئ شانت سوروپ رهنا اوڙ سرو ڪو شانت ڏينا. اسي سائيلنس ڪي شڪتي ۾ وشو ڪي سرو سمسيائون ڪا حل سمايا هوئا هئ. شانت سوروپ آتما ايڪانت واسي هوني ڪي ڪارڻ سدا ايڪاگر رهندي هئ اوڙ ايڪاگر تا سين پر ڪني وا نرنم ڪرني ڪي شڪتي پراپت هوتي هئ جو وهنوار وا پرمارت دونو ڪي سرو سمسيائون ڪا سهج سماڌان هئ.

**سلوگن - آڀني درهتي، ورتي اوڙ سمرتي ڪي شڪتي سين شانت ڪا
آڀو ڪرانا هين مهاداني بننا هئ.**